

havde set mig i Stand til at løse denne Opgave paa faaen Maade, at man ikke derved udfatte sig for at træde andre ogsaa berettigede Hensyn for nær; men, som sagt: Er Nogen i Stand til at løse denne Opgave, yder jeg villig min Bistand i denne Retning. Det gjorde mig imidlertid noget betænkelig for ikke at sige mistænkelig, da det ærede Medlem, som jeg nu hentyder til, uagtet han havde erklæret sig saa fuldtændig enig i en Sætning, der blev fremført fra den ærede Landssthingsmand paa den anden Side i Salen (S. Underfen), nemlig om, at det, som det kom an paa, var — jeg vil udtrykke mig ganske kort — at ramme Bagabonder og ikke senere Andre, dog til Slutning syntes at hentyde til, at man for at gennemføre den væsentlige Opgave, den nemlig, at skabe et kraftigt Tilfyn med indenlandske Bagabonder, ikke skulde tage det saa nøie, om man saa ogsaa kom til at senere Andre. Det ærede Medlem, som har stillet sit Underændringsforslag til Forslaget under Nr. 27, mente, at det i høi Grad maatte tiltale i Rigsheds Navn. Jeg vil tilføje, at jeg ikke kan se dette. Det er vel sandt, at det ærede Medlem ved sit Underændringsforslag tilveiebringer en vis Uighed i Tilfaar mellem de Personer, som omhandles i andet Stykke og i første Stykke af Forslaget under Nr. 27, men derimod forekommer det mig paa den anden Side, at det ærede Medlem netop ved sit Underændringsforslag udnævner Ulighedsloften mellem de Personer, som overhovedet omhandles i Forslaget under Nr. 27, og de Personer, som ikke falde ind under dette, og det er denne Ulighed, som for mig uregelmæssig har afskilligt Afkræftende ved sig. Hvis det ærede Medlem vil være konsekvent, og hvis han altsaa virkelig vil kunne paabejæde sig Uigheden i dette Tilfælde, saa maa han gaa meget videre, saa maa han ikke blot paalægge de Personer, som drage omring for at søge Arbejde, at være forsynede med en Arbeidsbog, men saa maa han ogsaa paalægge alle Mennesker, som overhovedet forlade deres Hjem, at være forsynede med visse Legitimationspapirer, som de ere forpligtede til at forevise ved Afreisen og ved Ankomsten til det nye Sted, overensstemmende med, hvad der er Tale om overhovedet at paalægge de Arbeids-søgende. Jeg kan forstaa, at man, naar man hengiver sig til Uighedstheorien, da kan komme til dette Resultat, og jeg vil ligesom sige, at det ganske vist ogsaa her har været Gjenstand for min Tanke og Overveelse, om man ikke for at skabe dette effektive Tilfyn med Bagabonder kunde gaa til en saadan Ulighed for ikke at strande paa det Ulighedsstykke, som det ærede Medlem foreløbig har bidraget til ved sit Underændringsforslag til Forslaget under Nr. 27; men, oprigtig talt, da jeg kom til at spørge mig selv, om jeg havde Mod til at foreslaa en Lovbestemmelse, der gik ud paa, at alle Mennesker, hver Gang de

stifte Opholdssted, skulde melde sig et Par Gange til Politiet, for at man paa den Maade kunde værne sig mod Bagabonder, saa sagde jeg: nei, jeg dristede mig ikke til at fremkomme med et saadant Forslag. Det skulde interessere mig at se, om der er noget Medlem, som ikke har fundet sig tilfreds med, hvad der hidtil er blevet bragt frem i denne Sag, og som muligvis til 3die Behandling vilde komme frem med et saadant Underændringsforslag. Jeg tillader mig at antage, at det af disse Bemærkninger tilstrækkelig klart vil fremgaa, at jeg ikke kan anbefale det Underændringsforslag til Forslaget under Nr. 27, hvorved jeg nu døede. Jeg har allerede i det forrige Møde udtalt, at jeg vilde anse det for meget urigtigt, om man nu ved Gjennemfynet af Frdn. af 10de Decbr. 1828, der i de store Stykker ikke praktisk lader sig gennemføre saaledes, som Tanken var i 1828, vilde gaa til ikke blot at give tilsvarende Regler til dem, der findes i § 14 af Frdn. af 1828 for Bagabonders Vedkommende, hvilket — som jeg antager — er Meningen med det andet Stykke af Forslaget under Nr. 27, men vilde gaa til at udvide disse Kontrollbestemmelser saaledes, at man inddrog under dem endog mange Klasser af Borgere, som der end ikke i 1828 var den fjerneste Tanke om paa den Maade at drage ind under Politiforholdsregler; og jeg gjentager, at saaledes som Underændringsforslaget under Nr. 27 er affattet, saa maa det komme til at omfatte ikke blot Bagabonder, Haandværksvende og Personer, hørende til den egentlige Arbeidsklasse, men overhovedet Enhver, der drager fra sit Hjem til et andet Sted for at søge Arbejde. Jeg skal endda ikke lægge Vægt paa, at man jo ogsaa kan læse Underændringsforslaget under Nr. 27 saaledes, som den ærede 2den Landssthingsmand for 9de Kreds (Strup) har læst det, saaledes at det omfatter ogsaa alle dem, som søge Erhverv ved Landens Arbejde, men det er navnlig affattet saaledes, at det kommer til at omfatte ogsaa de Personer, som ikke søge Arbejde paa den Maade, at de derved komme til at træde i Hjenesteforhold eller i et Underordnelses- eller Afhængighedsforhold til andre Personer, altsaa ogsaa dem, som drive fuldstændig selvstændigt Arbejde og drage omring for at søge deres Erhverv. At gjøre Bestemmelsen saaledes med andre Ord, at man for hele Haandværksstanden heri Landet vil indføre et Politikontrol-System, saa snart en saadan Mand forlader sit Hjem og drager andet Sted hen for at søge Arbejde, er Noget, som jeg vil anse for meget urigtigt. Jeg er fuldstændig overbevist om, at noget saadant hverken i 1875 eller leetelig i de nærmeste Aar — i alt Fald saalangt man kan overse — vil blive til Lov her i Danmark; saa meget veed jeg sikkert, at jeg ikke vil knytte mit Navn til en saadan Lovbestemmelse. Hvad det andet Stykke af Underændringsforslaget under Nr. 27 angaar, som jeg egentlig tror er det, som der